

Extraña situación laboral

«Nueve meses de incertidumbre», julio y agosto del 76, encierro y ocupación de la fábrica por su plantilla, 108 obreros defienden sus intereses durante 46 días, pues se les adeuda 5.000.000 de pesetas, después siete meses de pacto que la empresa no cumple.

Autogestión de los obreros para poder subsistir y además mantener la fábrica haciendo pago de todos sus servicios, en este gran esfuerzo realizan un movimiento de más de 17.000.000 de ptas., pues la empresa no sólo declara su insolvencia, sino que no aparece por ningún sitio a dar la cara, ¡nuevo sistema capitalista!, cuando no pueden emplear el látigo o las leyes verticales, tratan de amedrantarnos con los nervios y aburrimiento para que abandonemos la fábrica y el puesto de trabajo, y de esta forma se reduzca la plantilla poco a poco. Como no lo consiguen siguen sin aparecer, hoy últimos de marzo seguimos nuestra lucha y esfuerzo en el trabajo, pese a lo cual se nos adeuda ya todo este mes y paga de San José, extra del ramo de la madera. Total: 4.000.000 de pesetas.

Y con la amenaza de cierre total si como sería de justicia no lo impide la Delegación de Trabajo, y cae en la ingenuidad de creerse que la empresa no es rentable, como alegan los empresarios, siendo que esta fábrica que se amplió y modernizó en más de sus dos terceras partes llegando a ser una de las mejores de España y quizá de Europa, y que ha llegado a amortizarse en el mismo plazo que se inició dicha ampliación, aproximadamente en tres años, unos trescientos millones de pesetas.

Nosotros los trabajadores, conscientes de que la maniobra es más política que económica, y después de informarnos de cara a formar cooperativa, cosa que nos es imposible por no disponer de patrimonio inicial que se nos exige y otras dificultades largas de contar.

Hacemos un llamamiento a los centros oficiales que correspondan para que eviten este atropello a la justicia y pedimos a la opinión pública, organizaciones obreras y políticas para que se solidaricen con nuestra lucha, que es la de todo el pueblo trabajador, y expresar juntos la más enérgica repulsa por este delito social cometido en Montornés y dentro de un estado que alardea de justicia y democracia.

Teléfonos de urgencia

Ayuntamiento	870 52 00
Guardia Civil	870 00 68
Policia Municipal	870 05 11
Cruz Roja	870 00 32
Hospital General	870 24 00
Policlínica del Vallès	870 61 00
Bomberos	870 60 80
Taxis	870 30 28
Ambulatorio S. S.	870 01 91
Mutua del Carmen	870 09 10

Farmacias de turno

Sábado, día 26:	Parera
Domingo, día 27:	Rahota
Lunes, día 28:	Torrents
Martes, día 29:	Arimany
Miércoles, día 30:	Bellavista
Jueves, día 31:	Jonch-Puiza

Tipus i anècdotes



Rememora:
Ferran
SALAMERO

«La Gilia»

A la cantonada de la «casa ensorrada» de la plaça de les Olles (centre neuralgic històric de comunicacions), els dijous al matí, hi havia unes gàvies de llistons de fusta plenes de palla que —de mica en mica— s'anaven omplenant d'ous. Treien la palla, deixant-ne un gruix prudencial com a solera, que es cobria d'ous, anant fent un sostre d'ous i un altre de palla, fins que la gàvia darrera l'altra fins que se'n podia omplir un camió.

Feia gràcia la forma de comptar els ous: un... dos... tres... quatre...; anaven posant les dues mans dintre els cistells que venien del «rengle», girant-les cara enlaire perquè es veiés el seu contingut —tres ous en cada mà— que deixaven a la gàvia. Els comptaven per mitges-dotzenes; així... ara cap el cistell, ara cap a la gàvia... cada vegada era mitja dotzena.

ELS OUS DE GRANOLLERS EREN MOLT APRECIATS A BARCELONA

«Com el Vallès, no hi ha res» —era la dita— no té doncs res d'estrany que fossin apreciats els productes del Mercat de Granollers.

El Mercat de Granollers es creu data del segle X; hi ha referències concretes de l'any 1040, havent-hi documents de l'any 1019 que ja en parlen i, en un conveni de l'any 1041, és mentada la mesura legítima del mercat de Granollers; mesures que es creu daten almenys del 944.

Del meu record, dues de les marmanyeres més populars del mercat de Granollers —ja grans— eren «la Gilia» i «la Nena», quines comprades d'ous anaven a raure a Barcelona; era bonic de veure en els Mercats

i Pollerics importants el rètol damunt les piles d'ous pregonant «Ous de Granollers».

Però «la Gilia», en l'evolució del mercat, va establir el seu punt fix en una de les primeres cases de Corró, convertint-se en un dels més ben proveïts majoristes de polleria facilitant la tasca a l'indústria hotelera, ja que disposava en tot moment de caps de viram per servir als hotels a centenars els pollastres morts i desplomats.

«LA GILIA» ERA CONEGUDA ARREU DE CATALUNYA

Formant part del Quadre Escènic de La Unió Liberal, farà ara cinquanta-tres anys, un noçrit grup de granollerins vàrem desplaçar-nos a terres gironines, visitant llocs pintorescos i també històrics, tals com les Ruïnes i Museu d'Empúries. Durant la nostra excursió, vàrem donar una vetllada teatral Torroella de Montgrí. El cap de la colla era Amador Garrell i Alsina i, entre els expedicionaris, hi havia: Segimon Terricabras, Ramon Garrell, en Baiget, Enric Rissech, Frederic Riera, Miquel Ventura (Romanyó), en Montserrat (més conegut per Ximu) i que era l'imitador dels lladrucs dels gossos en la representació.

A Torroella l'endemà va haver-hi mercat i... al llevar-nos «vàrem treure-hi el cap»; va produir-nos goig al trovar-hi «la Gilia», amb els braços plens de parells de pollastres!

Encara existeix «Cala Gilia»... però el tràfec de cistells d'ous, amb el progrés evolutiu, s'ha convertit en l'especialitat dels pollastres a l'ast «a gran escala». Deixem constància de que el pas de «la Gilia» per aquesta vida, va formar època.